

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Jeg noterede mig noget, som man måske kan have lov til at kalde en lidt hyklerisk omtale af ønsket om en bred kommunalreform. Det var Dansk Folkepartis særlige formål at sikre, at Socialdemokratiet ikke fik nogen indrømmelser, fordi de indrømmelser, der skulle gives, skulle gives til Dansk Folkeparti, og så var der ikke mere tilbage.

Kl. 11.20

Jeg noterede mig også, at hr. Poul Nødgaard meget omhyggeligt ikke svarede på spørgsmålet om ældreområdet. Det kan jeg godt forstå.

Jeg må også sige, at hvis man gerne vil have nogle ændringer og et godt overblik og en god systematik, har vi et tilbud – et meget, meget godt tilbud. Jeg har på fire partiers vegne fremsat et forslag til vedtagelse, og det er jo et forslag, som man godt kan stemme for, også selv om man ikke har været medforlagsstiller. Det handler nemlig om, at der bliver lagt et systematisk arbejde i at få overblik over opgaveløsninjerne, metoder i opgaveløsningerne og afvejninger af nogle af de meget afgørende hensyn – som jeg tror vi alle sammen har nævnt i dag – til det kommunale selvstyre, forskelligheden og borgernes retssikkerhed.

Jeg vil bare varsko, at hr. Poul Nødgaard skal komme med et meget godt og gennemtænkt svar på dette spørgsmål – om ikke nu i en kort bemærkning, så i hvert fald når vi kommer til anden runde.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Nu rejser fru Pia Gjellerup jo så mange spørgsmål, at jeg er nødt til at tage et enkelt af dem ud og bruge mit minuts taletid på det. Det er vedrørende påstanden om, at Socialdemokratiet ikke fik nogen indrømmelser, da vi forhandlede kommunalreform, og jeg er nødt til at bruge hele taletiden på det.

Sandheden er, at Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre var med i forhandlingerne om kommunalreformen helt frem til målsnoren, men hvad skete der den afgørende formiddag? Socialdemokratiet sprang fra, og hvis indenrigsministeren senere tør sige noget her fra talerstolen, kan han bekræfte det, jeg fremfører her. Der gik nærmest chokbølger gennem Christiansborg, for det var lagt fuldstændig til rette, at Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre skulle med i reformen. Endnu den dag i dag har man

ikke med ét eneste ord givet en fornuftig forklaring på, hvorfor man sprang fra, men det havde man formentlig bestemt forinden.

Nu er jeg nok lidt grov, når jeg siger, at jeg er bange for, at vi førte nogle skinforhandlinger med Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre, men nu har jeg i hvert fald fået det sagt. Indenrigsministeren lagde op til mange indrømmelser i forbindelse med kommunalreformen, dem tog man imod, og så skulle vi bare lige have en tilbagemelding. Det kunne have været klaret med en telefonopringning, og så havde alting været i orden. Men så holdt man et pressemøde, og hvad ved jeg, og kundgjorde, at man sprang fra det hele. Det var ikke nogen pæn øvelse, Socialdemokratiet stod i spidsen for, og jeg synes ikke, det var pæn politik, når vi sad sammen og troede på hinanden.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Nu er jeg jo ude af stand til at gå ind i disputationen om, hvem der gik, og hvem der blev smidt ud, for når man ikke bliver inviteret, er det ingen skam at blive væk.

Men jeg vil gerne vende tilbage til spørgsmålet om detailstyring, for jeg synes, der var en interessant debat mellem hr. Poul Nødgaard og fru Line Barfod om den pose penge, der blev givet til de ældre. Det kan godt undre, at man som hr. Poul Nødgaard har den opfattelse, at det var en dejlig pose penge, når nu Finansministeriet har dokumenteret, at langt hovedparten af pengene gik til administrative opgaver som følge af den detailstyring, regeringen sendte ud sammen med pengene. Pengene skulle angiveligt gå til de ældre, men i virkeligheden gik de til at finansiere nogle bureaukratiske detailstyringsinstrumenter, som regeringen havde skabt, og får det ikke Dansk Folkeparti til at overveje, om det nu også er rigtigt med så megen detailstyring?

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Man skal være ærlig, og det vil jeg også være her.

Med hensyn til den første pose penge, der blev sendt ud, vil jeg give hr. Ole Sohn ret, for jeg ved fra min egen kommune, at der nok blev brugt lidt for mange penge på noget af det, hr. Ole Sohn beskriver. Men det var nærmest nogle engangsudgifter i forbindelse med at sætte nogle systemer i gang og den slags. Da de sidste penge ankom, mener jeg de blev anvendt på en